

L'última temptació de Sant Sebastià

La 36 edició del Festival de Cinema de Sant Sebastià, inaugurat el passat divendres, continua sota el signe de la normalitat i l'expectació, creada sobretot per la presència de l'últim film de Martin Scorsese, «La última tentación de Cristo», que va rebre els primers aplaudiments del públic en la primera projecció comercial de l'estat.

Arantxa Zugasti

La 36 edició del Festival de Cine de Sant Sebastià arribà sota el signe de la normalitat: normalitat per la solidesa del certamen, que fa dos anys va recuperar la categoria A que la fa competitiva a nivell internacional; normalitat també per l'efectivitat que ha mostrat l'equip de Diego Galán, que va agafar les regnes del festival quan alguns ja havien perdut l'esperança que poguera arribar al nivell d'altres mostres cinematogràfiques i, finalment, normalitat perquè en el País Basc les coses ja no són el que eren.

Partint de tots aquests bons auguris que crítics, comentaristes i el mateix Diego Galán han destacat en totes les intervencions, cal veure ara el que donarà de si el festival i més encara la secció oficial en la qual s'han presentat 21 pel·lícules de 12 països.

Tot i que l'inici del festival no va ser de l'altre món (la gala la va presentar Carmen Maura i serví per a arrancar la secció competitiva amb la pel·lícula nord-americana *Married to the Mob* de Jonathan Demme), fou durant el cap de setmana que l'animació va pujar uns quants punts amb la presència del ministre de Cultura Jorge Semprún, del director de l'Institut de Cinematografia Fernando Méndez-Leite, a més d'uns quants actors-protagonistes dels films en competició (Willem Dafoe, actor principal de *La última tentación de Cristo*; Melanie Griffith, coprotagonista al costat de Sting del llarg-metratge a concurs *Lunes tormentoso*, a més de tots els intèrprets de *Malaventura* amb el seu director Manuel Gutiérrez Aragón i altres convidats especials al certamen com l'actor Robert Duvall).

Però, sens dubte, de les cares conegudes del cine que anaven a assistir-hi, la més esperada i aplaudida va ser Simone Simon, «la dona pantera» d'aquella mítica pel·lícula de Jacques Tourneur. Simon va presentar el llibre que sobre aquest realitzador francès ha editat el festival i que a més li ha dedi-

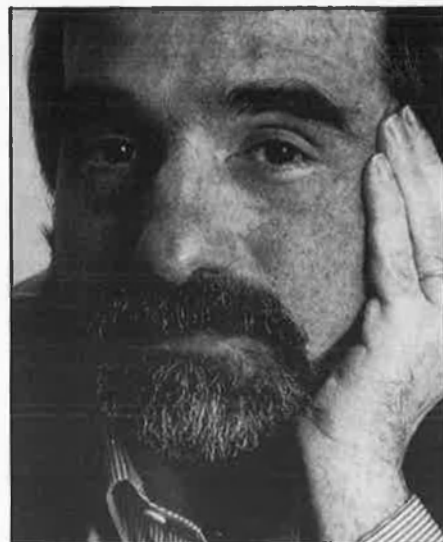
cat un cicle de més de quaranta pel·lícules dirigides per Tourneur entre els anys 1936-1964.

Simon, que protagonitzà una breu però intensa carrera cinematogràfica a Hollywood, és una de les actrius *marcades* per dos directors amb els quals realitzà els més importants films: Jacques Tourneur i Jean Renoir; «per a mi resultaren molt diferents. Amb Tourneur vaig treballar només tres mesos, precisament per a *La mujer pantera* i recorde d'ell que era molt discret en les seues indicacions, semblava com si no estiguera en el plató; de Renoir vaig aprendre molt. Dominava tot el plató, l'habilitava. Dirigia molt els actors i sabia sempre el que volia d'ells».

Presència destacada en el festival la dels membres del jurat, format entre altres pel realitzador espanyol Manuel Gutiérrez Aragón, director *mimat* durant molts anys en aquesta mostra donostiarra; Clare Peuple, guanyadora l'any passat de la Concha de Plata amb la seua primera pel·lícula *Temporada Alta* (tot i que havia col·laborat sovint en els films del seu marit Bernardo Bertolucci) i Nagisha Oshima, realitzador

Willem Dafoe.

Martin Scorsese.

d'*El Imperio de los Sentidos*, que s'ha pres molt seriosament això de ser jurat i és el que més matina a l'hora d'acudir a la primera pel·lícula que es projecta al teatre Victoria Eugenia.

Aplaudiments per a «La última tentación de Cristo»

Precedida de l'enorme pel·lícula entorn del film, tant en la projecció a Venècia com als Estats Units, *La última tentación de Cristo* del director nord-americà Martin Scorsese, ha estat, sens dubte, el film més esperat del certamen, sense estar inclòs a la secció competitiva. La projecció va estar precedida per la protesta d'un grup que es diu Sociedad Española de Defensa de la Tradición, Familia y Propiedad (TFP) a través d'una nota que omplia una pàgina sencera d'un diari local, amb el títol «No creemos que la España católica haya caído tan bajo», un sentiment que no era compartit pel públic que formava les llargues cues per a aconseguir una entrada com feia anys no s'havien produït.

La pel·lícula va ser rebuda amb aplaudiments del públic però amb grans reserves per la crítica que atribuï l'èxit de la pel·lícula més a la polèmica que han suscitat les breus imatges amoroses de Jesús i Maria Magdalena que a la qualitat global del film.

Mentre, a Sant Sebastià, el que queda és esperar el veredict del jurat sobre el guanyador de la Concha d'Or, una decisió precedida per les sorpreses que han arribat en edicions anteriors. □